

DØDEN KØRER AUDI

EFTER ROMAN AF
KRISTIAN BANG FOSS

Odense
Teater

UNDERVISNINGSMATERIALE 2015/2016

INDHOLD

1. INDLEDNING	4
2. HVAD HANDLER HISTORIEN OM?	5
3. KRISTIAN BANG FOSS	6
4. INTERVIEW NICOLEI FABER	7
5. UDDRAG FRA MANUSKRIFTET	10
6. UDDRAG FRA ROMANEN	12
7. TEMAER	17
8. SKRIV EN ANMELDELSE	19
9. PRAKTISK GUIDE.....	21
10. SKOLER OG GYMNASIER I ODENSE TEATER	22

UNDERVISNINGSMATERIALET ER SKREVET AF

KAREN JETTE ANDERSEN (Skolekontakten)

LINE HEDE SIMONSEN (Odense Teater)

Odense Teaters Skolekontakt består af lærerrepræsentanter for forskellige områder indenfor skoler og gymnasiale uddannelser. Skolekontakten vejleder Odense Teater i arbejdet med skoler, uddannelsesinstitutioner og unge i teatret.

DØDEN KØRER AUDI

Isenesættelse og dramatisering
NICOLEI FABER

Scenografi og kostumer
CHRISTIAN ALBRECHTSEN

Lysdesign
MIKKEL GIVSKOV

Lyddesign
ASGER KUDAHL SØRENSEN

Medvirkende
MARTIN BO LINDSTEN
PATRICK BAURICHTER
RIKKE LYLLOFF
ANDERS MOSSLING

PRAKTISK INFO

Værkstedet
10. februar - 16. marts 2016

80 kr. for skolebilletter gælder:
Aftenforestillinger mandag - torsdag

Billetter bestilles ved at kontakte Odense Teaters Billetkontor på otb@odenseteater.dk
eller tlf. 66 12 00 52

1.

INDLEDNING

DØDEN KØRER AUDI er en dramatisering af Kristian Bang Foss' roman af samme navn. Det er selvfølgelig oplagt at kombinere teateroplevelsen med en læsning af romanen eller dele af den.

Her i materialet kan du finde baggrundsmateriale om forfatteren, samt læse et interview med instruktør Nicolei Faber, som har dramatiseret romanen for Odense Teater. Du kan ligeledes finde et kort uddrag af manuskriptet samt af romanen her i materialet. Brug for eksempel både interview og uddrag til at reflektere over forskellene i prosateksten og dramaet. Hvad kendetegner de to genrer. Hvilke valg er taget for at transformere historien op på scenen. Når I har set forestillingen er det oplagt at forholde sig til hvordan skuespillernes fortolkninger, scenografi, musik, lyd og lys spiller ind på forståelsen af historien.

Afsnittet om anmeldelser lægger op til at man kan arbejde med anmeldelsesgenren og bruge sine observationer, analyser og fortolkninger af stykket i et konkret produkt.

Vi ønsker jer rigtig god fornøjelse med forestillingen og arbejdet med den.

*God fornøjelse med
DØDEN KØRER AUDI*

2. HVAD HANDLER HISTORIEN OM?

DØDEN KØRER AUDI er på én gang både en hjerteskrærende og humoristisk roadmovie om to meget forskellige mænd og deres venskab.

Asger er en falleret reklamemand. Han har fusket, er blevet fyret og skrottet af kæresten. Nu forsømper han på sofaen med tv-serier og alkohol. Da hans venner bliver trætte af at låne ham penge, får han job som handicaphjælper for Waldemar, der er ramt af så mange sygdomme, at det overgår enhver fornuft. De to mænd viser sig at have samme tørre humor og blik for hverdagens absurditeter: latterlige reklameslogans, konflikter over frostkyllinger i Aldi og døde naboer.

En dag får de den vanvittige idé at rejse væk fra det hele. Helt præcist til Marokko, hvor healeren Torbi El Mekki bor. Det bliver begyndelsen på en fantastisk rejse gennem Europa i en gammel transporter med en nettopose fuld af penge og besøg på seværdigheder, som ingen andre end Waldemar har opdaget, som for eksempel et fonduemuseum og et olatbageri.

Holder pengene og transporteren helt til Marokko?

Og kan Torbi El Mekki gøre Waldemar rask?

3.

KRISTIAN BANG FOSS

Kristian Bang Foss har med en sikker blanding af virtuost ordforråd og hyper præcision skabt sig en egen stemme i dansk litteratur. Fra debuten "Fiskens vindue" over "Stormen i 99" til "Døden kører Audi" har han vist en akkuratesse inden for sproglig forædling i sine ikke altid lige flatterende portrætter.

Bøgerne handler om mennesker og deres vaner og er ikke bange for at gå i detaljer med hverken kropslige udsondringer eller fluefiskeri.

Forfatterweb

Kristian Bang Foss er født og opvokset i København og blev i 1996 student fra Øster Borgerdyd Gymnasium. Vejen til forfattergerningen var ikke snorlige for Kristian Bang Foss. Efter gymnasiet tog han på højskole og begyndte derefter at studere fysik og matematik. Han droppede dog studierne, da han ville skrive og spille musik.

I 2001 blev Kristian Bang Foss optaget på Forfatterskolen. Tre år senere, i 2004, udkom hans debutroman "Fiskens vindue", som i 2008 blev efterfulgt af "Stormen i 99".

Kristian Bang Foss har undervist i litteratur på Ask Højskole og Testrup Højskole. I 2006 modtog han

et arbejdslegat fra Statens Kunstfond.

Den meget roste "Døden kører audi" udkom i 2012 og Politikens Mikkel Bruun Zangenberg har kaldt Bang Foss for 'én af de største og mest muskuløse danske stilister efter Johannes V. Jensen'. Til det siger forfatteren:

".. I mange romaner er det jo tydeligt, at forfatterne gerne vil vise, at de har sproget i deres magt. Det ser man f.eks. på de første sider af Strindbergs debutroman, hvor han beskriver Stockholm set fra et fugleperspektiv. Det er jo tydeligt, at han gør det for at vise, at han kan skrive. Der er så meget 'godt sprog', hvor det ligesom bliver til en opvisning – og det prøver jeg så at lege lidt med. Jeg synes nogle gange, at jeg karikerer det gode sprog, så det bliver overdrevent svulstigt, især i Stormen i '99. Jeg morer med med at lave det."

Uddrag fra Arnold Busck

Læs mere på:

<http://www.arnoldbusck.dk/forfatter/kristian-bang-foss#sthash.R11KqVZ8.dpuf>

A

Find selv ud af mere om Kristian Bang Foss

Hvad kendetegner hans forfatterskab?

Læs romanen DØDEN KØRER AUDI. Analysér og fortolk romanen. Beskriv de to hovedpersoner eventuelt gennem passager fra bogen.

4.

Nicolei Faber om dramatiseringen af DØDEN KØRER AUDI

Det er instruktør Nicolei Faber, der har iscenesat og bearbejdet DØDEN KØRER AUDI til Odense Teater.

Kendte du romanen på forhånd?

”Nej, jeg kendte ikke til bogen, før teatret præsenterede ideen. Men da jeg begyndte at læse den, talte den hurtigt til mig. Både i sin historie og skildring af verden, men også i dens skarpe sprog.”

Hvad synes du gør historien interessant?

”Bogen fortæller om den verden, vi lever i i dag. Om hykleriet der ligger lige om hjørnet overalt i vores samfund. I velfærdsstaten der gennem medlidenhed foregiver at tage hånd om de svage og syge, men samtidig parkerer dem i trøstesløse ghettoer. Og bare venter på at de skal dø, så udgiften forsvinder. Men bogen er også fantastisk politisk ufarvet. Hykleriet er overalt. Hos de svage og syge. Hos de rige og smarte. Hos kunstnerne og hele vejen fra Danmark til Marokko. Asger, bogens hovedperson, har en replik, hvor han siger, at vores samfund har løgnen som ypperste ideal. Og når løgnen ligger overalt, hvordan finder man så noget at tro på, og hvor finder man motivationen til at leve livet. Det er nogle af de emner, historien kredser om. Vores to hovedpersoner finder meningen i deres uventede venskab og deres rejse ned gennem Europa.”

”Og så er bogens univers helt fantastisk. Humoren er rå og vild. Jeg var flad af grin flere gange, da jeg læste den. Det håber jeg, vi kan fange noget af i forestillingen. Finde bogens udtryk og tone og transformere det til scenen.”

Hvordan har du grebet dramatiseringen an?

”Bogen er skrevet om en roadtrip. Eller det vil sige, halvdelen af bogen er. Historien er fortalt retrospektivt af jegfortælleren Asger. Sammen med vennen Waldemar møder han et hav af karakterer og flytter sig hele tiden fra sted til sted.

Alle disse greb går imod, hvad teatret normalt gør: At holde tid og sted og begrænse antallet af steder og karakterer. Så det i sig selv var en kæmpe udfordring. Og så havde teatret sat en ramme op der hed 4 skuespillere.

Det var altså mit startpunkt. Jeg ville bevare bogens dynamiske fortælling på scenen. Det er svært, når historien næsten er en lang monolog. Så jeg besluttede, at alle 4 skuespillere skulle fortælle historien sammen. Men samtidig ønskede jeg at beholde de to hovedpersoner som centrum i historien. Det er dem, som publikum skal opleve historien igennem. Og så valgte jeg, at ændre teksten fra datid til nutid. På den måde oplever publikum historien løbende sammen med fortællerne og karaktererne.

Næste store valg var at finde ud af, hvilke scener fra bogen der skulle med, og hvilke der skulle ud. Så jeg lavede skemaer og oversigter for at få et overblik over alle scener og karakter i bogen og prøvede at analysere mig frem til, hvad de hver især havde for en funktion i fortællingen.

Om Nicolei Faber

Født 1982. Uddannet instruktør fra Statens Scenekunst Skole i 2014 og skuespiller fra GITIS Scandinavia i 2004. Debutede som instruktør med uropsætningen af Thomas Markmans BETON på Aalborg Teater 2014. Forestilling vandt en Reumert for Årets Forestilling. Har iscenesat PERPLEX af Marius Von Mayenburg på Aalborg Teater. Har under sin skolegang lavet moderne fortolkninger af Dostojevskijs IDIOTEN og Tjekhovs MÅGEN og Fosses MOR OG BARN. Fortolkning ELEONORA af Stindbergs PÅSKE vandt prisen for bedste forestilling på teaterfestivalen FIST07 i Beograd. Har ud over sine iscenesættelser arbejdet som skuespiller på diverse film og tv produktioner og teaterscener.

Derefter gik det store redigeringsarbejde i gang. Det har vel taget nogle måneder at teste forskellige versioner af manuskripter. Med forskellige sammensætninger af scener og forskellige versioner af scenerne.”

Forestillingen er også blevet udviklet videre sammen med skuespillerne?

”Jeg har egentlig fået frie rammer af teatret til at arbejde med bogens som jeg ville. Og så havde teatret et ønske om at forestillingen skulle ”devises” frem. Hvilken betyder at alle, skuespillere og designere, sammen arbejder forestillingen frem. Jeg var dog så vild med bogens tone, at jeg valgte at komme med et udkast på en struktur og bud på scener, som vi så har arbejdet ud fra. Vi har undersøgt fortælleformen, balancen mellem det fortællende lag og de dramatiske spilledscener. Og så havde vi i starten bogen med til alle prøver, og fandt inspiration i den til løsninger på scenerne. Vores undersøgelser fra prøverummet har jeg brugt i udarbejdelsen af det endelige manuskript, både i forhold til de enkelte scener, men også i forhold til den samlede dramaturgi.”

Hvordan har det været at transformere en roman til en forestilling?

”Det er et STORT arbejde. Det er tager rigtig meget tid og tålmodighed. Det er noget helt andet end at arbejde med et manuskript, hvor man skal udfylde hullerne. Her skal man hele tiden vælge ud, skære fra og prioritere.”

A

Læs interviewet med Nicolei Faber

Prøv selv at dramatisere et kort uddrag eller et kapitel fra bogen. Spil uddraget for hinanden.

Læs uddraget fra forestilling og roman i dette materiale. Beskriv forskellene i de to uddrag og tal om prosagenren og dramatikens genrekarakteristika.

5.

Uddrag fra manuskriptet

SCENE 31

KOR/ANDERS

Den næste dag forsætter de sydpå, og de nærmer sig Skhirat. Varmen tærer på Waldemar. Han har flere anfald af næseblod.

KOR/RIKKE

De må stoppe. Ved en lille plads langs vejen går de ud for at strække benene. Asger låser bilen.

ASGER

Ørkenen er slet ikke, som vi har forestillet os.

WALDEMAR

Ørkenen har ingen Sahara-klitter med gult sand.

KOR/ANDERS

Ørkenen er en brun og beskidt skorpe fyldt med sten.

KOR/RIKKE

Ørkenen er fuld af affald.

KOR/ANDERS

Ved pladsen, de står på, ligger et forladt hus. Taget er brast sammen.

KOR/RIKKE

Henover gavlen af huset hænger et skilt. Med et billede af en kylling.

WALDEMAR

Hey, det ligner kyllingen fra Aldi. Når vi står her, er det svært at forstå, at derhjemme kan være der samtidig. Det er som om, det er hundrede år siden, vi forlod Stentofte.

ASGER

Mindst.

KOR/RIKKE

En hund kommer luntende.

(Første 'hund' dukker op.)

KOR/ANDERS

Der kommer tre til.

(Anden 'hund' etableres.)

HUNDENE (knurrer.)

Grrr.

ASGER

Hvor kom de fra?

WALDEMAR

De kom bare gående ude fra ørkenen.

ASGER

Lad os gå tilbage til bilen.

(Både Asger og Waldemar bliver bidt i benene af hundene. Det bløder).

WALDEMAR

Hvad gør vi?

ASGER

Vi kravler op på taget af bilen.

(De klatrer op på Transporterens 'tag', dvs. lægger sig ind under sofaen, mens en stor hund tager plads ovenpå)

WALDEMAR

Hvis bare vi havde noget, vi kunne kyle efter dem.

ASGER

Jeg har jo hele tiden ment, at vi skulle være bevæbnede på den her tur.

WALDEMAR

Hvor længe tror du, de bliver siddende?

ASGER

Aner det virkelig ikke.

WALDEMAR (får øje på Asgers sår på benet)
Det ser ikke godt ud.

ASGER
Det går nok. Du bløder også?

(Pause).

WALDEMAR
Jeg har aldrig set sådan en stjernehimme! før. Det er ikke det værste sted?

ASGER
Nej.

WALDEMAR
Her er så stille, at man kan høre blodet.

(Waldemar bevæger sig. En hund knurrer.)

ASGER
Et stjernesku!

WALDEMAR
Øv, jeg så det ikke. Bliver det ikke koldt i en ørken om natten?

ASGER
Jo, det troede jeg også, men lige nu er det da meget behageligt.

WALDEMAR
Det er måske ikke en rigtig ørken?

ASGER
For mig ser den rimelig rigtig ud.

WALDEMAR
En hundeørken.

ASGER
Ja.

WALDEMAR
Hov, der var et stjernesku!

ASGER
Skide godt.

WALDEMAER
Må jeg så ønske?

ASGER
Ja. En komet er brændt op i atmosfæren. Ønsk løs.

WALDEMAR

Jeg ønsker mig en hundeproppistol.

ASGER

Ah-men, du skal jo ikke sige det.

WALDEMAR

Virker det så ikke?

ASGER

Nej.

WALDEMAR

Øv.

ASGER

Regnede du med, at en hundeproppistol bare ville falde ned fra himlen?

WALDEMAR

Jeg kunne jo lige så godt prøve.

ASGER

Var det så ikke et rimeligt tamt ønske?

WALDEMAR

Det var et testønske. Vi skal jo sikkert være her hele natten.

(Der kommer et blændende skarpt baglys. Lyden af en bil, der nærmer sig og standser op. En skikkelse – Døden - træder nærmere)

WALDEMAR (fortsat)

Er det nu?

(Motorlyden stopper. Lyden af en bildør, der åbnes. Døden går helt hen til Waldemar. Griner. Hundene forføjer sig klynkende. Døden ser på Waldemar et stykke tid. Så går han tilbage, hvor han kom fra. Det skarpe lys blænder igen op. Lyden af en bil, der kører væk. Mørket og stjernerne vender tilbage.)

ASGER

Hva' fanden. Det var den sorte Audi.

5.

Uddrag fra romanen

S. 200 - 208

Waldemar indledte den næste dag med et anfald af næseblod og væltede bagefter besvimet om på hotelværelsets gulv. Men da først han kom ned i bilen hen mod slutningen af formiddagen, var han friskere, end han havde været i et par dage. Alligevel følte jeg mig som en morder, da jeg drejede nøglen i tændingen.

Vi kørte resten af dagen med en længere pause på en restaurant med aircondition.

– Vi nærmer os Skhirat, sagde jeg til Waldemar.

Waldemar nikkede.

Ved solnedgang stoppede vi op et stykke uden for en lille by og gik ud for at strække benene. Jeg låste altid bilen, også selvom vi ikke skulle langt væk. Der lå et forladt hus, halvdelen af taget var brast ind. På gavlen hang et skilt med et billede af en høne. Vi satte os på en lille høj bag huset og kiggede på solen, der gik ned i sandet.

– Når man sidder her, er det svært at forstå, at det derhjemme kan være der samtidig. Det er, som om det er hundrede år siden, vi forlod Stentofte.

– Mindst, sagde jeg. Tusinde.

En hund kom luntende og begyndte at snuse til Waldemars sko. Der var ikke meget kød på den, ribbenene og ryggraden stod tydeligt frem. Pelsen så ud til

at være ved at falde af i totter. Solen voksede sig enorm og brændende rød, inden den forsvandt. Så kom der en tåge eller et slør glidende ind over ørkenen ude fra horisonten, men lige som jeg troede, at fænomenet ville nå frem til os, forsvandt det, og alt stod helt klart i det sidste lys, og så begyndte stjernerne at prikke sig igennem én efter én. Hunden blev modigere i tusmørket og begyndte at gnave i Waldemars sko. Jeg samlede en sten op, og det var nok til, at den holdt op. Da jeg hævdede hånden med stenen, løb den på afstand og stod og iagttog os.

– Det er et godt trick mod hunde, sagde jeg. – Man behøver ikke at kaste stenen, tit er det nok bare at samle den op, så lader de én være i fred.

– Der kommer tre til, sagde Waldemar.

Tre hunde, der så ud, som om de var støbt i den samme form som den første, var ankommet og stod og knurrede ad os. Magre og sorte.

– Så du, hvor de kom fra? spurgte jeg Waldemar.

– Jamen, de kom bare gående ude fra ørkenen. Der er en til, sagde han og pegede på endnu en hund, der kom snigende ud af mørket.

– Kom, lad os gå tilbage til bilen.

Da vi vendte os om, var der dukket yderligere to hunde op mellem os og bilen. De krængede overlæberne tilbage og viste tænder, da vi nærmede os.

– Saml hellere en sten op.

Waldemar samlede en sten op.

Vi forsøgte at gå i en bue udenom, men hundene rykkede med, stod med sænkede hoveder og spidse, gule hjørnetænder og spærrede vejen. De andre

hunde kom nærmere bagfra, de begyndte at snappe i vores bukseben og gø, og en af dem bed i min læg. Samtidig bandede Waldemar af smerte og kastede sin sten ned på en hund, der havde bidt ham i anklen.

Jeg sparkede en af dem, der stod i vejen, så hårdt jeg kunne i maven, og den rullede om på ryggen og begyndte at hyle. Det fik de andre hunde til at give plads, og vi benyttede lejligheden til at skynde os over til bilen. Da jeg fik nøglen op af lommen og stod bøjet ved låsen, var hundene over os igen; et par kæber snappede sammen mellem mit ansigt og bildøren, så jeg kunne lugte råddent kød, og nøglen røg ud af hænderne på mig. Idet Waldemar ville samle den op, sprang en af de største ud fra mængden og bed efter hans hals. Jeg så den komme som en mørk skygge i øjenkrogen og fik hevet ham op i kraven, mens jeg mærkede en mund lukke sig om min læg igen. Denne gang var biddet hårdere, tænderne sank ind i huden med en varm smerte. Jeg brølede højt. Hunden, der havde bidt, trak sig et par skridt tilbage og kiggede afventende. De andre fulgte dens eksempel. Nøglen lå en halv meter fra forpoterne på en hund, der manglede det ene øje og gispede ophidset efter vejret.

– Lad dem ligge, sagde jeg. – Vi kravler op på bilen.

Jeg hev Waldemar med mig op på folkevognens smalle, stejle køler, og samtidig skød hundene frem mod os igen og virkede nu endnu mere vanvittige, de snappede ud i den tomme luft og kradsede med kløerne mod lakken.

Vi skubbede os baglæns op ad forrudene videre op

på taget. Jeg brækkede den ene vinduesvisker af med foden. Hundene på jorden sprang rundt mellem hinanden og gav hals i hvidt raseri.

Da vi havde siddet stille længe nok til, at Waldemar havde fået pusten, faldt de til ro. Stod og stirrede op på os og lagde sig så. En af dem rejste sig og prøvede at få de andre med på at hyle, men den blev ignoreret. Kun når vi bevægede os rundt oppe på taget, begyndte de at knurre.

– Jeg har aldrig oplevet noget lignende, sagde jeg og rullede mine bukser op for at inspicere biddene på læggene. På den højre læg var to tænder gået ind, så der løb tynde striber blod ned ad det behårede, hvide kød.

– Det ser ikke godt ud, sagde Waldemar.

– Det går nok. Hvordan ser det ud med dig?

Waldemar hev op i buksebenet. Hans hvide tennisok havde pletter af blod ved ankelen.

– Prøv at hive sokken ned.

Waldemar fremviste nogle sår, der så ud som mine, og en del røde mærker, hvor huden ikke var blevet gennembrudt.

– Vi kunne være blevet bidt meget værre, sagde jeg.

– Ja ... hvis bare vi havde noget, vi kunne kyle efter dem.

– Jeg har jo hele tiden ment, at vi skulle være bevæbnede på den her tur.

– Hvor længe tror du, de bliver siddende dernede?

– Aner det virkelig ikke.

Waldemar lagde sig på ryggen. Jeg rejste mig og

gik over og kiggede ned på bilnøglen, der lå i støvet ud for døren i førersiden. Der havde ikke været nogen trafik ude på vejen, efter at vi var blevet jaget op på taget, den var sært tom, og desuden havde vi parkeret vognen så langt inde på pladsen, at skuret spærrede for udsynet, og vi ikke var sikre på at blive opdaget af en forbipasserende. Jeg lagde mig også ned og kiggede op på stjernerne.

- Der er den så, vores galakse, sagde jeg.
- Ja. Jeg har aldrig set sådan en stjernehimmel før.
- Nej, der er for meget lys i byen om natten.

Jeg husker det, som om stjernerne havde forskellige farver. Nogle var svagt røde, andre ovre i det blå og lilla. Hen over himlen strakte der sig et bælte af stjerner, der ikke var synlige enkeltvis, men kun som et hvidt slør. Nymånen lå ned.

- Det er ikke det værste sted at ligge, alligevel? sagde Waldemar.

- Nej.
- Her er så stille, at man kan høre blodet.

Waldemar rejste sig og gik hen og kiggede ned på jorden. Hundene begyndte at knurre.

- De er der endnu, sagde han og lagde sig.
- Der var et stjernesud.
- Øv, jeg så det ikke.
- Bare læg dig og kig.

- Er der ikke noget med, at der bliver koldt i en ørken om natten.

- Jo, det troede jeg også, men lige nu er det jo meget behageligt.

- Det er måske ikke en rigtig ørken?

- Altså, det er da rimelig meget en ørken, så vidt jeg kan se.

- En hundeørken.

- Ja.

- Hov, der var et!

- Skide godt.

- Siger de ikke, at man skal ønske?

- Joeh, det kan man godt. Det er en komet, der brænder op i atmosfæren. Ønsk løs.

- Jeg ønsker mig en hundeproppistol.

- Armen asså, du skal jo ikke sige det.

- Virker det så ikke?

- Nix.

- Øv.

- Der kommer nok flere.

- Ja.

- Havde du regnet med, at der bare ville falde en hundeproppistol ned fra himlen?

- Jeg ved det ikke. Man kan jo lige så godt prøve.

- Men var det så ikke et rimeligt tamt ønske?

- Det var et testønske. Vi skal jo sikkert være her hele natten.

Og sådan lå vi i lang tid og skiftevis sludrede og var stille og kiggede op på stjernerne. Månen banede sig vej op over himlen. En bil passerede ude på vejen, og jeg rejste mig op på taget og viftede med begge arme, uden den standsede. Lidt efter passerede en til, og det samme skete. Så kom der ikke flere. To hunde begyndte at slås. Deres knurren og hyl varede nogle minutter, så var der ro igen. Waldemar snorkede. Jeg satte mig over ved kanten. Hundene var blevet til

mørke plamager nede i skyggerne. Sammenkrøllede tæpper, rugende bylter. Var de der overhovedet? Jeg kravlede ned på køleren og satte forsøgsvis en fodspids ned på jorden, men så vågnede bylterne til live, de kom færende med snappende kæber og tænder og øjne, der tændtes i mørket, og jeg klatrede op på taget igen, og den tumultariske aggression, der pludselig var opstået, trak sig i sig selv og reduceredes til en lurende tilstedeværelse. Ubevægelige skyggeklumper. Men det *var* hunde.

Der dukkede endnu et lys op ude i ørkenen. Det begyndte som en lille hvid tåge, og jeg sad og kunne se den vokse sig større. Når bilen derude kørte over et bump, blev lyset kastet op i himlen, og luften flammede op i en radius af flere kilometer; de havde en enorm magt i det tætte mørke i ørkenen, forlygterne. De blev ikke synlige enkeltvis, men forblev ét sammensmeltet hvidt lys, selv når de kom tættere på. Den havde det lange lys på.

Waldemar vågnede og satte sig op på taget. Hundene voksede frem af mørket igen. De bed ud i luften, gravede i sandet, knurrede og peb.

Snart var lyset så skarpt, at alt var i sort-hvidt, og slagskyggerne bevægede sig som visere. Det lukkede alt ude, som ikke var inde i lyskeglen, skabte et farveløst rum af koldt lys. Vi kunne ikke længere se stjernerne, over os var der kun mørke, bilens forlygter var det eneste lys i verden. Vi forstod ikke, hvor månen var blevet af. Hvor var månen blevet af? Og over os dette rumsterende mørke. – Oh, måne og stjerner, hvor er I draget hen? Og dette ætsende lys, der nær-

mer sig, hvad vil dette lys? Oh, lys, lys, ætsende lys, hvad vil du os i dette tætte mørke? Vær ikke så hvidt og ætsende og koldt! Og mørke, oh mørke, hvad gemmer du på? Svar os, vær ikke så tavs og sort og stor!

Men der kom intet svar, der var kun en stilhed. Og ud af stilheden voksede lyden af bilens dæk, der rullede hen over den slidte asfalt og ind på pladsens jord, og nu stirrede vi direkte ind i forlygterne. Så dæmpedes de, det lange lys var blevet slået fra. Der sad en sort skygge bag rattet.

Jeg har gennem hele fortællingen bestræbt mig på at være hudløst ærlig, og jeg indrømmer også nu, at jeg var bange: Skyggen bag rattet fik hårene til at rejse sig på hele min krop og gjorde min hud kold. Men i angstens nomenklatur var Waldemar et skridt videre, han var ikke bange, han var rædselsslagen. For ham ejede tiden ikke længere udstrækning, der fandtes kun ét rædselsvækkende nu, der var uden begreber som redning og flugt. Ét rædselsvækkende nu, hvor han kropslammet stirrer det gruopvækkende lige ind i øjnene. – Oh, skikkelse bag rattet, hvad vil du os i denne golde ørken? Hvorfor kommer du i nat, hvad har vi gjort? Gå væk, gå væk, vi vil ej dø.

Lyset gik ud, og motoren stoppede, og vi sad helt stille oppe på taget. Da stilheden havde sat sig, åbnedes døren, og han steg ud, gik rundt om folkevognen og indsnusede natteluften, sparkede til et af dækkene, kiggede op på os og grinede sin hæse, kolde latter, mens hundene trak sig tilbage ud i ørkenen, baglæns

med maverne mod sandet. Så gik han med hurtige skridt tilbage til Audien, åbnede døren og satte sig ind bag rattet. Motoren startede, og lysene tændtes igen og gjorde alt hvidt, og i den skærende hvidhed hørte vi bilen vende i gruset og køre væk. Synet kom langsomt tilbage, mens den forsvandt ud i ørkenens store brænding af mørke.

Uddraget er fra DØDEN KØRER AUDI af Kristian Bang Foss udgivet på Gyldendal i 2013
Siderne 200 - 208 er gengivet med venlig tilladelse fra forfatteren

A

Læs uddragene fra romanen og manuskriptet.

Læg mærke til dette tekststed når du ser forestillingen. Hvad sker der når teksten bliver levende på scenen? Er der nogle ting fra bogen, der træder tydeligere frem i spillet end i manuskriptet?

Hvad betyder skuespillernes fortolkninger, scenografi, lyd og lys for udtrykket. Skriv dine observationer ned og brug dem evt. i din anmeldelse.

7.

Temaer

Social deroute

Asger dummer sig på sit job og oplever en voldsom deroute både socialt og personligt. Det er et tema som findes i mange forskellige historier. Nogle gange behandlet med humor som i for eksempel filmen BLÅ MÆND. Temaet er også berørt i Jobs bog fra Det gamle testamente.

A

Læs Jobs bog og tal om historien i klassen. hvad synes du om historien?
Hvad er historiens pointe?

Satan siger til Gud at Job er god og from, fordi han er rig og lykkelig. Har han ret i det? Er det nemmere at være god, hvis man har det godt? Er det nemmere at forstå at nogen handler ondt, hvis de har det dårligt? Prøv at finde eksempler.

Hvordan kan man overføre Jobs historie til i dag?

Sammenlign Asgers historie med historien om Job?

Døden

I DØDEN KØRER AUDI møder Asger og Waldemar døden og døden forfølger dem i en audi.

I Johannes V. Jensens fortælling DE NÅEDE FÆRGEN har døden en lignende rolle.

Se undervisningsmateriale til Carl Th. Dreyers filmatisering af fortællingen her:

<http://filmcentralen.dk/grundskolen/film/de-naede-faergen> <http://filmcentralen.dk/grundskolen/film/de-naede-faergen>

A

Læs Johannes V. Jensens novelle DE NÅEDE FÆRGEN eller se eventuelt Carl Th. Dreyers filmversion.

Genfortæl historien

Hvordan er døden beskrevet i henholdsvis DE NÅEDE FÆRGEN og DØDEN KØRER AUDI? Hvor mange gange møder vi døden i de to historier?

Hvordan er døden vist i forestillingen?

8.

SKRIV EN ANMELDELSE

At skrive en anmeldelse af en forestilling kan være en god måde at øve sig i at være opmærksom og reflekterende i sin måde at opleve teaterforestillingen på. Arbejd med genren og brug forløbet til både at opleve opmærksomt, fordøje oplevelsen og øve sig i at præsentere sin oplevelse skriftligt.

Mens du ser forestillingen, så gør dig nogle tanker om, at du skal anmelde forestillingen efterfølgende. Observér, så du kan fortælle bagefter.

“En anmeldelse er en personlig, faglig, vurderende refleksion over et værk”.

Anmeldelsens fire uundværlige elementer er grundlæggende ens for alle slags anmeldelser. Beskrivelse / Fortolkning / Perspektivering / Vurdering

BESKRIVELSE: Fortæl om forestillingen, så dem du skriver til, kan forestille sig den uden at være der. Hvad er det for en forestilling? Hvem har lavet den? Hvem er med? Hvad foregår der? Hvad handler det om? Prøv at være medsansende, visuel og auditiv: Hvordan lyder det, hvilke farver har det? Hvilke stemninger mærker man som publikum? Hvad handler den om?

FORTOLKNING: Hvordan fortolker du det? Hvad synes du det handler om? Hvad får forestillingen dig til at tænke på; paralleller og associationer?

PERSPEKTIVERING: Hvilke paralleller synes du, man kan drage til omverdenen, samfundet eller andre kunstarter? Eller til dit eget liv?

VURDERING: Hvordan synes du forestillingen lykkes? Ud fra hvilke parametre vurderer du, som du gør. Vær fair, ordentlig og konstruktiv.

Afsnittet bygger på bogen ”Begejstring og brutalitet - en guide til anmelderens rolle” (2012) af anmelder mm. Anne Middelboe Christensen. I bogen kan du læse meget mere om anmeldelsens grundprincipper og indhold. Om anmelderens tjeklister, anmeldelsens temperamenter, anmeldertyper, tilpasning til læseren med mere. Bogen er udgivet på Informations Forlag i 2012.

O

Opgave

Skriv din egen anmeldelse af DØDEN KØRER AUDI

- > Beskriv forestillingen og overvej, hvor meget du vil inddrage dig selv i beskrivelsen af oplevelsen.
- > Fortolk forestillingen: Hvilke greb er der taget og hvorfor?
- > Perspektivér forestillingen i forhold til det samfund, vi lever i og andet teater, du har set.
- > Vurdér forestillingen: Hvordan fungerer den? Hvad fungerer bedst? Osv.
- > Prøv at finde anmeldelser fra forskellige aviser og se på, hvordan de er opbygget.
- > Find ud af, hvordan din egen anmeldelse skal være.

9.

PRAKTISK GUIDE TIL ODENSE TEATER

HVORNÅR SKAL JEG KOMME?

Sørg for at komme i god tid. Når klokken ringer, skal du finde din plads. Forestillingen begynder præcist og dørene bliver lukket, når forestillingen går i gang for ikke at forstyrre publikum og skuespillere. Hvis du kommer for sent, kan du ikke regne med at komme ind.

HVOR SKAL JEG HÆNGE MIT OVERTØJ?

Tasker og overtøj skal hænges i garderoben. Piccolinerne holder øje med tøjet under forestillingen, men garderoben er på eget ansvar.

SKAL MAN OPFØRE SIG PÅ EN BESTEMT MÅDE I TEATRET?

Teater er en oplevelse, som du har sammen med mange andre mennesker. Undgå at tale højt sammen og sluk for din mobil. Mobilen skal slukkes helt, da en tændt mobil kan forstyrre både de andre tilskuere samt skuespillerne på scenen. Fotografering er ikke tilladt i salen.

Teater er et samspil mellem scene og publikum. Det foregår live lige foran dine øjne. Publikum er med til at skabe den rette stemning i rummet, så du må gerne klappe, grine eller græde, det bliver forestillingen kun bedre af.

MÅ JEG SPISE OG DRIKKE I TEATRET?

Madpakker, drikkevarer og chipsposer må ikke medbringes i salen. Du må gerne have slik med (brug knitrefri poser). Husk at fjerne dit affald når du forlader din plads. Slå også dit sæde op, så alle kan komme ud.

*Teater er levende mennesker, der spiller
for levende mennesker.*

10.

SKOLER OG GYMNASIER I ODENSE TEATER

UNDERVISNINGSMATERIALER

Vi producerer undervisningsmateriale til fem af sæsonens forestillinger. Find materialerne på odenseteater.dk/skoler under menupunktet undervisningsmaterialer.

Du kan finde materialer til
BRØDRENE LØVEHJERTE
LAD DEN RETTE KOMME IND
DEN VÆGELSINDEDE
I BYERNES JUNGLE
DØDEN KØRER AUDI
DOGVILLE

REFUSION

TRANSPORTREFUSION

Du kan søge om midler til at få dækket 50% af skolens transportudgifter udover en egenbetaling på 15 kr. pr. elev. Midlerne søges hos Odense Teater. Læs nærmere på odenseteater.dk under menupunktet SKOLER > Refusion.

TILMELD DIG VORES NYHEDSBREV FOR LÆRERE

Følg med i hvad der sker på Odense Teater for undervisere og skoler i vores nyhedsbrev for undervisere.

Tilmeld dig på odenseteater.dk/skoler

ARRANGEMENTER I FORBINDELSE MED TEATERBESØGET

MØD EN SKUESPILLER

Mød en af de medvirkende skuespillere før eller efter forestillingen. Hør om arbejdet med forestillingen og om at være skuespiller.

Mødet er tænkt som en dialog, så det er vigtigt at du og dine elever har forberedt spørgsmål. Det er en fordel at have læst om stykket og eventuelt arbejdet med undervisningsmaterialet. Skuespillermøderne er gratis.

For aftale om skuespillermøder kontakt Line Hede Simonsen på line@odenseteater.dk

RUNDVISNINGER

Hvordan bliver et teaterstykke til? Hvem arbejder på et teater? Hvor prøver skuespillerne? Og hvem syr kostumerne?

Kom med bag tæppet på Odense Teater på en rundvisning. Rundvisninger er gratis, hvis I skal i teatret, ellers koster de 300 kr.

For aftale om rundvisning kontakt Peter Whitmarsh på pw@odenseteater.dk

KONTAKT

For nærmere information og spørgsmål kontakt skolekoordinator Line Hede Simonsen line@odenseteater.dk eller på telefon 63139253